

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 5. ÉVFOLYAM 1-2. SZÁM • 2008. JANUÁR-FEBRUÁR

Olvasom a Bibliát 2008, a Biblia éve!

Kisgyermek korom óta van saját Bibliám. Eleinte Újszövetséget kaptam ajándékba, de amikor vasárnapi iskolás lettem, szükség volt a teljes Szentírára.

Nálunk otthon a kora reggeli „áhitat” olyan rendszeres és fontos dolog volt, mint a mindennapi reggelizés. Ha édesapám is odahaza tartózkodott – nagy körzet lelkipásztora volt –, rendszerint ezzel az énekkel kezdtük: „Ébredj, szívem s háláljad / Istent e reggelen! / Védő kezded kitértad / Uram, ez éjjelen / Felettünk, és nem ártott / Minékünk semmi sem. / Légy hát te érte áldott, / Én édes Istenem, / Én édes Istenem!”

Szerettünk énekelni.

Kitüntetésnek számított, ha a három gyerek közül valamelyik felolvashatta a kijelölt szakaszt. Utána az áhítatos könyv következett, azt apuka vagy anyuka olvasta. Ha valami homályosnak tűnt, rákérdztünk. Mindig lehetett kérdezni. Aztán elcsendesedtünk, és sorban egyenként imádkoztunk.

Közel volt az iskola, s hogy a gyermekek állandóan futva közlekednek, két perc alatt odaértünk. Ahogy visszaemlékszem, kevés napot kezdtünk bibliaolvasás nélkül.

Akkor még ilyesmire is volt idő. Napjainkban mint ha rövidebb volna egy-egy napja a hétnek. De bizonyára nem az idő függvénye a lelki táplálkozás, hanem az éhség.

Körülnézek a polcaimon. Legalább tíz nyelven olvashatnám a Könyvek Könyvét, és mintegy tizenötféle fordítás között válogathatok. Nyugdíjasként legélvezetesebb szellemi „szórakozásom”, hogy összehasonlítom a különböző kiadású szövegeket, és szubjektíve próbálok eldönteni magamban, melyik „tetszik” leginkább.

Sajnálom, hogy a Szemináriumban mi még nem tanultuk a héber nyelvet, épp hogy csak belekóstoltunk, a betűk kiolvasásáig jutottunk. A göröggel viszont alaposan meggyötört bennünket „Géza bátyánk” (dr. Páth Géza). Hálás vagyok érte, mert újszövetségi ígerészeknél előkapom a görögöt, és a szótárt is forgatva újabb jelentések után kutatok, bizonyos kifejezések nyomában elindulva.

Ha nincs is rá lehetőség vagy igény, hogy tovább ad-

jam a közösségnek, izgalmas lelki-értelmi kalandokba bocsátkozom. Szoktuk mondani, hogy kimeríthetetlen kútforrás az Ige.

Kérem szépen, ez pontosan így van! – Bezzeg amikor körzetben futkostam egyik gyülekezettől a másikig, és hetenként ötször-hatszor „kellett” prédikálnom, milyen kár, hogy akkor arra is alig volt időm, hogy jegyzeteket készítek az igehirdetéseimhez!

Uram, talán érdemes lenne megfontolni, hogy mégis csak kevés nekünk ez a 24 óra... Noha te meg tudtad teremteni a világ összes állatát – velünk együtt – egy nap alatt!

Olvasom a Bibliát, és vizsgálatom magamat. Hová jutottam a megtérésem óta eltelt 61 esztendő alatt? – Már arkangyali rangban kellene lennem, annyiszor próbált tökéletesebbé tenni a Szentírás, Isten szava. És én még mindig „borzasztóan” emberszabású maradtam. Az evolúciós elmélet teljes csődje vagyok, tele hibával, gyarlósággal, esendőséggel. Ebből az emberből fejlődés útján sohasem lesz magasabb rendű faj.

„Én nyomorult ember!” – írja szellemi és költői emelkedettséggel Pál apostol (Róm 7:24) – „Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?!”

Vagyis előbb ki kell szabadulnom a test börtönéből, hogy megvalósulhassanak bennem az igei elvárások?

Mert hol vagyok én még attól, amit mond az Ige: „hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei ez elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban, ha az élet igéjére figyeltek” (Fil 2:15-16).

Egy pszichológus szerint legalább 15-ször kell valamit megtennem, hogy szokássá váljék az életemben, akár jót, akár károsat. Én egy csomó jó dologban már körülbelül a tizenkettediknél tartok. Nem tudom, jut-e idő még arra a két-három nekirugaszkodásra.

Mielőtt nekikeseredve meghátrálnék, „egyed teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért” (Fil 3:14).

G. S.

(id. Lucas Cranach festménye, 1529)

LUTHER MÁRTON (1483–1546)

A Biblia éve alkalmából most Luther Mártonra emlékezünk, aki 1521 decemberében kezdte el németre fordítani az Újszövetséget, amely 1522 nyarán jelent meg. Az Ószövetség fordításával 1534-re készült el. A Luther-Biblia hihetetlenül gyorsan terjedt. Választékosságának köszönhető a német irodalmi nyelv kialakulása, és ami ennél fontosabb, az immár mindenki által elérhető evangélium gyors terjedése. – a szerk. –

Az az Ige kétségtelenül történelmet formált, mely Luther Mártont megtérésre vezette, mert amikor teremő hatalmával Luthert újjászülte, a világ képe is megváltozott. Úgy tűnt, hogy Európa összes ablakai varázsütésszerűen felpattantak, és az áldott napsütés mindenütt beáradt. Birodalmak élete fordult új irányba azon a napon.

Igazi nagy ember volt Luther. Nagy volt elméjében, bátorságában, szeretetében, és nagy volt erkölcsi tisztaságában. A történelem egyik legszeretetre méltóbb és legkegyesebb embere. Nagysága nem a csiszolt obeliszké, hanem az alpesi hegyóriásé: egyszerű, becsületes és természetes. Éppen azért nagy, mert nem pályázik a nagyságra. Uralkodók, pápák és más hatalmasságok maradnak mögötte az összehasonlításban. Fénye üstökös gyanánt világít át százados korszakokat. A világ erre a férfira várt. Az újkor döntő pillanata az, mikor a wormsi birodalmi gyűlés előtt ezt mondta: „Itt állok, másként nem tehetek, Isten az én segítségem!”

Előttünk a férfi. Lássuk az Igét, mely azzá tette. E célból nézzünk be Európa egy-két érdekes könyvtárába. Az erfurti egyetem könyvtárában rendkívül szép, híres képet látunk. A 24 éves ifjú szerzetest, Luthert ábrázolja, latin Újtestamentumára hajolva. Az ablakrácson át a cellába besütő felkelő nap megvilágítja a nyitott Bibliát és Luther komoly arcát. A könyvről alácsúng az a lánc, mellyel a könyv a polchoz volt láncolva. A Biblia lapján ez olvasható: „Az igaz ember hitből él!”

Ez az az Ige, amely újjáformálta a világot. Az erfurti után következtek a rudolfstadti könyvtár, ahol üvegszekrényben őrzött kéziratot találunk. Dr. Luther Pálnak, a reformátor legkisebb fiának írása: „1554-ben – olvassuk – néhai kedves atyám egész családjá jelenlétében emlékezett meg nevezetes római útjáról. Boldogan mondta, hogy Krisztus Szentlelke által ekkor ébredt az evangélium teljes megértésére. A lateráni lépcsőn térdén csúszva, kimerülten kapaszkodott fölfelé. Bűnbánó imákat mormolt, miközben Habakuk próféta Igéje jutott hirtelen eszébe: »Az igaz ember hitből él!« Erre félbehagyta a bűnbocsánatot ígérő vezeklést, hazajött Wittenbergbe és ezt az Igét tette tanításá alapjává.”

A kép és a kézirát elmondott mindent, amire kíváncsiak voltunk.

„Az igaz ember hitből él!” Nem villámlanak, se lángot nem szórnak az Igék. Az óceán tükre sem adja felszínén semmi jelét a mélység rejtett titokzatos erejének. Melyik őtestamentumi ígét idézi háromszor is az új?

„Az igaz ember hitből él!” – idézi Pál először a legnagyobb európai gyülekezethez, a rómaihoz küldött levelében, másodsor az efézusihoz, a legnagyobb ázsiaihoz írottban. Harmadszor a héber levelében, a zsidó gyülekezethez írottban találkozunk vele. Úgy hat az Ige, mint a mózesi törvények tartalma és összefoglalása, kijelentve az ószövetségi próféták, és visszhangozva az újtestamentumi apostolok által, azzal a céllal, hogy minden nyelvre lefordítva eljusson a lakott föld végső határáig, mint az igaz vallás lényege és foglalatja. A mózesi törvényt a későbbi írástudók 613 parancsba foglalták. Dávid a 15. Zsoltárban 11-re, Ézsaiás 6-ra, Mikes 3-ra, Ézsaiás későbbi fejezetében 2-re, Habakuk pedig egyetlen egybe sűrítte: „Az igaz ember hitből él.” Ez lett Luther életigéje is. Az Újtestamentum három helyén ismétlődő Ige Luther életében is háromszor ismétlődött: Wittenbergben, Bolognában és Rómában. A wittenbergit láttuk az erfurti festményen: klastromi cellájában naptámadatkor, mikor a világ még álmát alussza, Luther Pál római levelének idézett Igéje fölé hajol: „Az igaz ember hitből él!” Az Ige megragadja, mert ez az élet különbözik mások életétől, minthogy ez az élet a hit ajándéka. Ez az ígét, amely előtt megnyitja szívét, melyet Isten helyezett oda az ő számára, ami megfejt a keresztyén élet titkát. Évek múltak el. Luther nagy utakat tesz. Egy ilyen út átviszi az Alpokon, s a bolognai bencések látják vendégül. Itt súlyos betegségbe esik. Lelkét sötétség győtri. Rémiti, hogy idegen földön haljon meg. Bűntudata is elemi erővel támad fel, a végítélet látásától retteg. Legsötétebb pillanatában ébred a megváltó Igére: „Az igaz ember hitből él!” A mennyei fény megvigasztalja, hamarosan felépül és folytathatja útját.

A harmadik a rudolfstadti kézirát által őrzött eset, amikor a pápai bűnbocsánatot akarta megnyerni, amit azoknak ígértek, akik Pilátus 28 lépcsőfokán térdelve jutnak fel a szixtusi kápolnába. Ez, a legenda szerint, csodás módon jutott Jeruzsálemből Rómába. A becsületes szász barát kínosan izzad, mikor fülebe csendül a megváltó Ige: „Az igaz ember hitből él!” Az Igék felrázzák, magától elborzadva áll fel a lépcsőről, szégyenkezve, hogy sötét babonába esett és messze fut balgasága színhelyétől. Az Ige Lutherhez félre nem érhető világgossággal és eredménnyel szól. Teremő Igéje lett tehát Luthernek, és a reformációnak. Most így jelentette ki Isten: „Legyen világgosság!”

Isten atyai tekintetének meglátása volt ez, mert mielőtt az Ige fénye arcába ragyogott, Istenről való

felfogása egészen pogányos volt, vigasztalan, méltatlan és kegyetlen. Nézzünk egy hindu hívőt: feje búbjától a talpáig telve az önkínzás sebeivel, amelyekkel Isten kegyét akarta megnyerni. Hátán szalagokba hasadozott a bőr az ölmos csuruka korbáctól. Acélkésekkel ütötte át nyelvét, füle is cafatokra vagdalva. Mit mutat mindez? Azt, hogy ellenséget imád. Bálványistenének a győtrődésben van gyönyörűsége. Kínos nyögései és jajkiáltásai jóleső muzsika annak az istennek, akit tisztel. Önkínzásának orgiája hiábavaló kísérlet, hogy kielégítse bálványa vérszomját. Luther is ilyen tévedés áldozata volt. Minden Istenre gondolása elrettentette érzékeny lelkét.

„Gyermekekoromban történt Eislebenben, hogy a Krisztus Corpus-napi körmenetben hirtelen hideg veríték vert ki, mikor a Staupitz doktor által viitt szent sakramentumra tekintetem, úgy éreztem, meghalok rettegéseim között” – mondja. Szerzetes kora minden önkínzása között az volt az érzése, hogy Isten gyönyörködik kínja látásában. Ekkori élete vezeklés, hosszúra nyújtott agónia. Árnyként támo lyog a zárda kőfolyosóin, a falak visszhangozzák kínos nyögését. Teste csontvázvá szárad, ereje elvész, többször társai kihülten, szinte halottként veszik fel a köveze tről. Az igaz ember bőjtől – mondja magának –, penitenciát tart, győtri magát, az igaz ember rettegésben él. E gyakorlatával ellentétben mondja az Ige, hogy az igaz ember hitből él! Nem csoda, hogy mennyei fény gyanánt sugárzott rá a kijelentés. Luther az Ige fényében a rettegés földjéről a hit birodalmába lép. Olyan ez, mintha a sarkör örök teléből az egyenlítői nyárba lépne. Olyan, mintha nagyvárosi nyomortanyák fullasztó levegőjéből kijutna a virágos rét gyöngyvirágai közé. Még ennél is több, annyi, mint a mennyei világba – a paradicsomba lépni.

„Mielőtt a megváltó Ige rám sugárzott – vallja Luther – gyűlöltem Istent, úgy gondoltam, hogy nemcsak rémitget minket bűnösöket a törvénnyel és az élet nyomorúságaival, hanem még fokozza is kínjainkat evangéliuma által. De amikor Isten Lelke segítségével megértettem, hogy az igaz ember hitből él – új emberré születtem és a szélesre tárt gyöngykapun Isten paradicsomába léptem. Ettől kezdve nyitott szemmel láttam a Szerelmetest, s hozzám szóló drága üzenetét, a Szentírást. Az addig nem értett, s éppen ezért megvetett ígéket megkedveltem, mint a Biblia legdrágább, legédesebb vigasztalásait. Valóban ez az Ige lett nekem a paradicsom küszöbe. Nyitott gyöngykapu Isten paradicsomába.”

Mindazok, akik e kapun mennek be Isten városába, soha örökké ki nem vettetnek onnan!

A megtalálás öröme

2008. január 13-án a Duna Televízió főlvételt készített a délelőtti istentiszteletről Pesterzsébeten a baptista templomban. Az igehirdetés és a szolgálatok témája: „a megtalálás öröme” volt, Lukács evangéliuma 15. fejezete alapján. A főlvételt a Duna Televízió január 20-án délelőtt 10–11-ig sugározta. Az adás megnézhető a Duna Televízió honlapján: www.dunatv.hu. Az itt közölt képek a délelőtti Istentiszteletről készültek Pesterzsébeten.

A főlvételtől – kérésre – tudunk küldeni DVD-t. Megrendelhető a 06-20/886-0712-es telefonszámon.

Az énekkar

A gyülekezet egy része

A kereszt virágokkal

A férfikar

Demeter Robi énekel

Az igehirdetés

Szappanos Tibor énekel

Az ifjúság szolgálata

A Rézfűvös Kvintett

A gyülekezet énekel

Bizonyágtétel

Útkeresésem

Egy szegény kis tanyán csodálkozhattam rá a csodálatosra teremtet világra. Jöttömet egy alkoholistá, Istent tagadó édesapa és egy alázatos, szerény, csendes hívő édesanya várta. Bátyámmal és húgommal hárman osztoztunk meg mindazon, amit meghagyott az alkohol. Szegénységünknel már csak az alkohol démona diktálta veszekedés, lelki terror, rettegés tette életünket. Őszülő halántékkal is csodálatlaltölt el édesanyám Istentől kapott alázata, türelemmel viselt sok szenvedése, melyek közepette szíve minden melegével igyekezett számunkra erő felett mindent megadni. Most már tudom, hogy Urunk soha nem hagyott el bennünket, szeretete végigkísérte életünket. Kegyelméből ott Sz.-n épült egy csodálatos imaház, melyben bimbózó lelkem megismerhette Jézus Krisztust. Járhattunk vasárnapi iskolába is, igaz, nem rendszeresen, mert vagy érdekesebbet találunk a hosszú út során, vagy édesapám munkát adott helyette. Nagyon szerettem édesanyám tanításait a Biblia történeteiből, csodálatlalt hallgattam azokat.

Emlékszem, sokat lázadtam gyermekként az ellen, hogy „Isten mindent lát”. Milyen jögon lesi ki az én titkaimat, bűneimet? Igazságtalannak éreztem. Sokszor megzavarta lelkünket édesapánk magyarázata, hogy „nincs Isten, hazugság az egész Biblia”. Igaz, amikor baj érte, vagy beteg volt, elhangzott a „jaj Istenem”. 11 éves múltam, amikor édesanyámmal otthagytuk addigi lakóhelyünket és vele édesapánkat is – igaz, ő később visszakönyörögte magát – és S.-re költöztünk. Ott a baptista gyülekezetben 14 évesen majdnem megtértem. A nagy nyomorúságban teljesen az Úr felé fordultam, csak tőle remélhettem sorsunk jobbra fordulását.

Sajnos győzött a világ, mely csábítóbbnak, vonzóbbnak bizonyult. Ingázás B.-re, tanulás, haverok, munka, KISZ és egyre távolabb kerültem Istentől. Majd katonaság, előléptetések, érdekelni kezdett a politika is. Itt már sikerült legyőzni a gyermekkorból hozott jókora kisebbségi komplexusomat is. Duzzadt keblem a marxizmustól, és az elért sikerektől. Katonaság után nősülés, családalapítás, továbbtanulás. Emelkedés a ranglétrán, MSZMP-tagaság. Nemcsak elfeledkeztem Istentől, hanem meg is tagadtam őt. Elvégeztem kitérővel a marxista egyetem propagandista szakát is, majd végül alapszervi párttitkár is lettem. Az egóm csak növekedett, habzoltam az életet, bűnt bűnre halmozva, nem törődtem édes-

anyám csendes könnyhullatással mondott imáival sem.

1980-ban új szelek kezdtek fújni, széthullott a párt. A keletkezett úrt nem Istennel töltöttem be, hanem az akkor már 16 éves fiammal együtt ezotérikával, energiákkal, majd „agykontrollal” kezdtünk foglalkozni. Jól éreztem magam a sátán hálójában. Sikerek az agykontrollban, gyógyító tanfolyamok, ismét a csúcson éreztem magam, az egómon fénylett a korona. Ám a sátán mindezért benyújtotta a számlát: tönkrement a házasságom, munkanélküli lettem, komoly egészségi problémáim jelentkeztek. Csak egy lehetőséget láttam, befejezni a csódtömeg életemet.

Hála Teremtőmnek, lehajolt hozzám, elkezdtem járni a R.-i baptista gyülekezetbe. Sajnos nem sokáig, mert fiam hatására elkezdtem foglalkozni antropozófiával, okkultizmussal. Meditálás, koncentrációs gyakorlatok és cél: a szellemi világ küszöbének átlépése. Közben édesanyám, a már megtért bátyám és a gyülekezet szorgalmasan imádkoztak értünk. Fiamnak – elmondása szerint – már sikerült átlépni a küszöböt, átjárni a szellemi világba. Irigyeltem őt, szinte mesteremnek tekintettem, ki messze előttem jár. Közben az okkult tanok hatására úgy éreztem, soha nem voltam még olyan közel Istenhez. Félelmetes a sátán munkájának hatása, nem véletlenül tünteti fel magát a világosság angyalának. A meditációk előtt mindig imádkoztam, sőt tizedet is fizettem egy keresztyén alapítvány részére. Látszólag minden rendben volt, jól ment a székér mindaddig, míg a sátán be nem fejezte művét fiam életében. 24 évesen, borzalmas módon vetett véget ifjú életének. Ekkor összeomlottam, mint egy kártyavár. Romba dőlt addigi hitem, mely az okkult, sátáni tévtanításokon alapult. Szomorúan jutott eszembe a Szentírás igazsága: „Van út, amely egyenesnek látszik az ember előtt, de végül a halálba vezet” (Péld 14:12). Tessék, megkaptam Istentől a kért választ, hogy helyes-e az az út, amin járok. Nagy árat fizettem érte.

Közben eltávozott Urához az értem addig is szorgalmasan imádkozó édesanyám is. Sajnos nem élhette meg sok imája gyümölcsét. Befejeztem a menekülést Teremtőm elől. Felismertem a történetek mögött Isten végtelen kegyelmét és szeretetét. Rájöttem, hogy csak egy út van, amely az életbe vezet: ez maga Jézus Krisztus. „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Ján 14:6).

Újra elkezdtem járni a gyülekezetbe, de most már mint elkötelezett tanítvány, aki döntött Krisztus mellett. 1998. november 13. lett az igazi születésnapom, amikor ez eldőlt a szívemben. Szomorú felismerés volt számomra,

hogy 47 évet eltékoztaltam életemből, addig csak éltem a semmibe Isten nélkül, vergődve a bűn bűzös mocsarában. Megdöbbenő tény, hogy egy ilyen emberért, értem szenvedett Megváltóm a kereszten.

Mindennapjaimat végigkíséri az Uram iránti hála, hogy engem, érdemtelen mentett a kettős haláltól és az örök kárhozattól. Megtérésem után sem lett rózsaszín ködbe burkolt az életem, de az egyáltalán nem is szolgálná a lelki fejlődésemet. Elvesztettem szeretett fiamat, következő évben édesanyámat és a házasságom is tönkrement, de hála Teremtőmnek, begyógyította sebeimet. Azon túl, hogy gyermeke vagyok, egy olyan közösségnek lehettem aktív tagja kegyelméből, melyben hibáim ellenére is elfogadtak, szeretnek, érezhetem hasznosságomat, szolgálhatok Uram dicsőségére és embertársaim javára.

J. A.

Megtérésem története

Életem első éveiben beteges gyermek voltam, később erősödtem meg. Talán a sok kórházban és egészségügy közelében töltött idő miatt választottam az egészségügyi pályát.

Életem fiatal éveire a forradalmár kamasz volt a jellemző. Gondolataimat, elveimet körrömszakadtomig védtem még akkor is, ha tudtam, hogy nincs igazam. Hangulati változásaim, mint a viharos tenger csaptak át a fejem és a hozzám közelálló fej feje fölött. Visszatekintve csodálom, hogyan bírtak elviselni. Nagy csaták voltak a hitéletemben is. Ha egy szép, megható evangélikációt hallottam „megtértem”. Ha Tahiban sok barátom a tűz mellé állt ki bűnbánó szívvel, én is azt tettem. És nemcsak a barátaim miatt. Persze miattuk is, de akkor én mindent komolyan gondoltam. A gond mindig a tartós változással volt. Nem akartam, hogy megmondják, mit tegyek. „Majd én azt tudom!” Persze, bele is buktam. De Isten továbbra is figyelt és óvott. Embereket küldött, akik sokat segítettek, akik – ha nehezen is – kibírták iróniámat, maró, gúnyos megjegyzéseimet.

Néha elképzelem, hogyan reagálhatott Isten a cselekedeteimre. Valószínűleg sokat nevetett butaságomon, ügyetlenkedéseimen, makacsságomon. Humorral és megengedő szeretettel vezetett engem. Néha talán széttárta a karjait: „Kész, ennyi. Ez a gyerek borzalmas!”

A honvédség alatt ismét elkezdtem keresni őt. A szükség idején mindig nyitottabbak vagyunk felé, mint amikor jól mennek a dolgok. A honvédség magánya, embertelensége és Istentelensége ismét Jézusra irányította a figyel-

memet. Véget ért a honvédség – ahonnan a BM-mel kötött szerződés miatt hamarabb „szabadultam” – és tűzoltó lettem. A nehézségek megszűntek, és kényelmes életet kezdtem élni. Megint nem volt szükségem Rá. Akkor nem tudtam, hogy mit keresek én a tűzoltóknál. Ez biztos csak valamilyen tévedés, menekülési út a katonaság elől. De ha letelik a szerződésben előírt idő, akkor majd más fogok tenni. De lassan megszerettem a tűzoltóságot. Másodállásban pedig a mentőknél kezdtem el dolgozni. Ugyanazzal a göggel mentem mindkét munkahelyemre, mint amivel a megtérésemen fáradozókat elutasítottam. „Ugyan, én jobban tudok mindent. Majd én megmutatom, hogy nekem van igazam!” Ezt talán egy szerető közegben el lehetett játszani, de a világban nem. Főként egy olyan helyen nem, ahol egymás életére kell figyelni. Amíg a hívó testvérek meghátráltak és „csak” a háttérben imádkoztak, addig a kollégáim elkezdtek betörni. Az Úr egy olyan közegbe küldött, ami el tudta érni azt, amit mások nem.

Megszerettem a munkámat, és hogyha maradni akartam, változnom kellett. Fel kellett ismerni a határait, csapatmunkában dolgozni, és ami nagyon nehéz, parancsnak engedelmeskedni. Elfogadni azt, hogy van valaki, aki nálam jobban tudja a dolgokat és neki engedelmeskedni. Kemény volt ezeket elfogadni, és bizony még ma is harcolnom kell a bennem rejlő gögös Énnel.

De betörésemenk ez csak az egyik fejezete volt. A másik a magánélet felől indult. A családdal konfliktusok kezdődtek, majd amikor

vidékre költöztek, én albrétbe mentem. Problémák a munkahelyeimen. Alkohol. Szexuális csalódások és kicsapongások. Lányokat csaptam be és dobtam el magamtól, kihasználva őket. Egyedül éléssel járó megpróbáltatások és magány. Durva tragédiák a munkámban. Közben persze csapkodtam jobbra-balra. Sokakat megbántottam. Ha valaki nem tetszett, legyen az gyülekezeti tag, rokon, lelkész vagy munkatárs, mindig ócsároltam, kitergettem vélt vagy valós hibáikat. Persze nem előttük, hanem a hátuk mögött. Minden teher, bűn egyre jobban nyomta a vállamat és én azt hittem, hogy milyen egyenesen állok, mindent elbírok. Közben, pedig már a földön hason kúszva, nyűszítve próbáltam elvergődni valahova, akárhova, csak el mindentől messze. Persze ezek kifelé nem nagyon látszódtak. Jól felépített pókerarc mögé rejtőztem. Elutasítottam a legtöbb segítséget. Majd ÉN megoldom! Nem érdekelt Jézus és nem érdekelt a sátán. Nem akartam a világért folyó harc részese lenni. Hagyjanak engem békén. Engedjenek békésen meghalni. Reménykedtem, hogy van egy más világ, ami az olyan embereknek van, mint én. Akik nem igazán rosszak és nem is igazán jók. Már azzal is kiegyeztem volna, ha halálom után egyszerűen megsemmisülök testestül-lelkestül. De mindig rá kellett ébrednem: A játékszabályokat nem én szabom. Akár tetszik, akár nem, valamelyik oldalhoz tartoznom kell. Ez az oldal pedig csakis Jézus lehet.

Kezdem megnyitni a szívemet. Na, nem hirtelen... Csak mindig egy kicsit. Elkezdtem a

Bibliát olvasni és egyéb keresztény könyveket. Próbáltam odafigyelni a prédikációkra és előadásokra. Közelebb kerültem szüleimhez. Kemény szívemen nem volt könnyű lyukat ütnie Istennek. De ő nem olyan, mint aki feladja. Folyamatosan rombolta le szívem kőfalait és rombolja azt ma is. Ezért nem is tudom konkrét időponthoz kötni megtérésemet. Valamikor – amikor kicsit lejjebb adtam a büszkeségemet, és helyet adtam Jézusnak – elkezdődött, és mind a mai napig tart. Valószínűleg csak a halálom vet véget ennek a folyamatnak.

Az eddig leírtaknak nagy része arról szól, hogy úgy néztem az életet, hogy nekem hogy lehetne jobb. Akár másokon átgázolva is, de nekem jó legyen. Most azt kéne írnom, hogy megtérésemtől kezdve minden megváltozott és most már csak Jézusért és embertársaimért élek. Sajnos ez nem így van. A megtérésem utáni időszakot a lelki parazitaság jellemezte. Gyülekezetről gyülekezetre jártam és igyekeztem magamba szívni a jó dolgokat, hogy megerősödjek. Ezt viszont túlzásba vittem és ahelyett, hogy a felhasznált ismereteket másoknak adtam volna tovább, magamba zártam.

Sajnos ez ellen a mai napig is küzdök. Nem szabad, hogy gyülekezeti fogyasztó legyek. Fontos dolog az az apostoli fogalom, miszerint a gyülekezet egy nagy, közös test. Mindenkinek megvan a teendője, funkciója. Nekem is meg kell találnom feladatomat és azt a legjobb tudásom szerint elvégezni.

N. T.

Adventi hangverseny

Bizonyágtevő zenészek (Tóka Norbert)

Bizonyágtevő zenészek (Durkó Teofil)

December 2-án, vasárnap délután a **Jó Pásztor Ökumenikus Fívós Zenekar** adventi hangversenyére került sor Pesterzsébeten. A 2007 második felében alakult zenekar a zeneirodalom gyöngyszemeiből válogatott. A rendkívül színes műsor természetesen karácsonyig vezette a lelkes hallgatóságot. Istenünk gazdag áldását kívánjuk a zenekarnak és vezetőjének, ifj. Csóvári Pál testvérnek.

A Jó Pásztor Ökumenikus Fívós Zenekar, vezényel ifj. Csóvári Pál

Őrségváltás a múlt század közepén

Tizenegy éves voltam. Édesapám tizesztendő szolgálat után elfogadta a gyulai gyülekezet meghívását. De hát oda kellene költözni! A vasút Noszvajtól húsz kilométerre található. – A vagon lefoglalni édesapám kerékpárral ment Mezőkövesdre. „Két nap múlva lehet költözni” – mondta az állomásfőnök.

Öttagú család, minden bútortárával, valamint mindazzal, ami a mindennapi élethez szükséges. Ezeket mindet lovas szekerekre rakni – nem csekély feladat. Megtörtént. A karaván megérkezett a kövesdi állomásra.

Az állomásfőnök közölte: „Nincs vagon!” – A hadsereg elkobozta. Háború dúlt akkor. – Mindent lepakoltunk az állomás mögötti térre, az ún. vásártérre. Nekünk, gyerekeknek rendkívüli módon tetszett a sátor tábor. Minden időnként kitöltötte a kalandos játék. Most, hogy visszagondolok, el tudom képzelni szüleink iszonyú aggodalmát a változtathatatlan állapot miatt. Két napig rostokoltunk a „cigány-táborban”. Végre megícsicsk lett egy tehervagon! Bepakoltunk, elindultunk. Már egy egész nap is eltelt az indulásunk óta, amikor megállt a teher-szerelvény. Nagy ordítózásra lettünk figyelmesek. A zavaros kiabálásokból egyértelműen kitetszett, hogy Szajol állomáson vagyunk. Tisza-híd, oroszok, lebombázták, rengeteg halott. Szüleink eltereltek bennünket a félig nyitott vagon ajtajából. Nem engedték, hogy szemléljük a rettentő látványt. Jobbra is, balra is zsákkal, ruhával, katonazubbonyal letakart halottak végelethetetlen sora.

Megtudtuk, hogy ha két nappal előbb érünk oda, mi is ott fekdünnénk a néma ravatalon. – Így akart megmenteni bennünket az Úr, hogy nem volt vagon a költöző család számára.

Emlékszem a gyulai első hétköznapi istentiszteletre. Olyan volt, mint amilyenek a későbbiek is lettek. Eljöttek vagy 25-30-an. Édesapám nem volt nagyon „feldobva”. Azt reméltük, hogy legalább az új család fogadására eljön a fél gyülekezet... Leszálló ágazatban volt akkor Gyula.

Hamarosan odaért a háború. Állandó légiridők, alig látható magasságban bombázó repülőgépek kötelékben, folytonos rettegés, kijárási tilalom. Egyszer aztán „felszabadult” a város. Az ostrom szörnyű élményeket, riasztó meglepetéseket hozott. A szomszéd házban előbb német parancsnokság székelt, később az lett az oroszok vezérkarának a fészke. Mi az ágyúzások és bombázások idején egy óvóhelyé alakított házi pincében húztuk meg magunkat, együtt az alig ismert szomszédokkal. Amikor mégis kitudódott, hogy édesapám lelkes, mindenki a mi közelünkbe akart húzódni a kritikus percekben. Családunk-

nak hol egyik, hol másik tagja hangosan imádkozott, és ennek megnyugtató, békességes kisugárzása volt. Egy akna az imaház bejáratától néhány méternyire robbant. Mi akkor a hálószobában, az ágyneművel borított nagy asztal alatt „dekkoltunk”. Egyszer csak megszólalt Katika, öt évvel fiatalabb kishúgom, a szoba távolabbi sarka felé mutatva: „Anyuka, én látok ott egy angyalt!” – És nagyon örült, hogy három méterrel odébb angyal vigyáz ránk. Próbáltuk kiábrándítani gyerekes látomásából, de ő hajthatatlanul állította: „De igen, ott van egy angyal, és ő megvéd bennünket”. „Ámen!” – mondta végül is édesapánk. Katikának volt igaza, mert a hajunk szála se görbült meg az ostrom keserves hetei alatt. Megtapasztaltuk a zsolotáríró igazát: „Az Úr anyala tábor jár az öt félok körül, és kiszabadítja őket”. A hívó emberek értik, amit most elmondok. – Vasárnapként egy német katona jött a gyülekezetbe a szomszéd parancsnokságról. Bizonyoságot tett harctéri tapasztalatairól, valamint Krisztusba vetett hitéről. Gyurka bácsi, a szemközti szomszéd tolmácsolta, úgy-ahogy. Gagygott németül.

A fordulat után egy orosz baptista katona látogatta alkalmainkat, és ő is bizonyoságot tett Megváltójáról, valamint az Úr csodás oltalmáról. Mivel senki sem tudott oroszul, édesapám közvetítette az üzeneteket, Bibliával a kezében. A „ruszki szoldát” nagyon jól ismerte az Újtestamentumot, és igehelyek segítségével pompás lelki gondolatokat továbbított a gyülekezet felé. Édesapámnak csak arra kellett figyelnie, hogy megfejtse a bibliai könyvek és fejezetek jelentését.

Számomra a gyulai gyülekezet azért olyan fontos állomás, mert ott történt életem két igen fontos döntése: a megtérésem (és bemelegítés), valamint az elhívásom a lelkipásztori szolgálatra. Most azonban inkább a lelkipásztori vonatkozásokból mondom el egy-két fejezetet. Ha még élnek Gyulán korombeliek, bizonyára megerősítik azt a nem éppen szerénynek tűnő megállapításomat, hogy a Gerzsényi fiúk (László és Sándor) igen dolgozók fiatalemberek voltak.

A nagy kiterjedésű Remeckzi család legtöbb tagja bolgár-kertészettel foglalkozott. Ott éltek Gyulaváriban a kertjük, földjük mellett. Oda jártunk mi is napszámra, hozzájuk. Természetes volt számunkra, hogy iskola (gimnázium) előtt náluk kezdtük a napot, és iskola után náluk folytattuk, estig, hogy legalább egy fél napszám összejjön.

Nyáron – édesapánkkal együtt – a feles, harmados földet műveltük, arattunk, cséplőgéphez szegődtünk, mint „bandatagok”, és eszméletlenül sokat robotoltunk. Így utólag visszatekintve,

tárgyilagosan el kell, hogy mondjam, nem azért dolgoztunk, mert égtünk a vágtyól, hogy kaszássunk, kapálhassunk, nyulat, sertést, baromfit, kecskét neveljünk, hanem azért, mert rávitt az élet, a háború utáni keserves sorsunk. Az is ott volt a háttérben, hogy a gyülekezet bizonyára méltatlanul kevéssel dotálta a pásztorát.

És még egy kicsiny epizód a lelkipásztor életéből! Ez a lelkipásztor az édesapám volt. Az akkori gyülekezet életét feszültségek nehezítették. Mint tudjuk, a lelkipásztor sohasem elég jó. Sőt! – A gyülekezetvezető Jani bácsi volt, a nagy tekintélyű presbiter. Valami miatt megsavanyodott a kapcsolat pásztor és vén között. Egy gyülekezeti tanácskozási órán elérkezett a tetemre hívás ideje. Jani bácsi elhatározta, hogy leckét ad az „öreg” Gerzsényinek (volt vagy 45 éves) fegyvelemből, csak hogy tudja, ki az úr a háznál.

Indult a tanácskozás. Jani bácsi kiállt, és felolvasta tizenhárom pontból álló kiáltványát (vadászbeszéd): Gerzsényi Albert tizenhárom bűne! – Szem- és fültanúként írom ezeket, hiszen akkor én már gyülekezeti tag voltam. Az első mondat így hangzott: „Gerzsényi Albert egy gerinctelen fráter!” Amikor a bűnlista végére ért, körülnézett, és így szólt: „Na, mit szól ehhez, Gerzsényi Albert?” Édesapám hallgatott egy ideig. Majd elkérte a papírt. Megfordította, és mintha a túldoldalt olvasná, ezt mondta: „Kedves Remeckzi testvér! Ennyit tudott csak rólam? Akkor én most elmondom, Gerzsényi Albertnek ennél sokkal több bűne van. Felsorolok ezekből én is vagy tizenháromat.” – Megtörtént. „De szeretném hozzátenni, hogy az Úr Jézus Krisztus kegyelme mindezeket megbocsátotta... A testvér által említetteket is a kereszt alá fogom vinni... De ha lehetséges, próbáljunk továbbra is együtt munkálkodni a gyülekezetért és a lélekmentő szolgálatért.”

Nem részletezem, Amikor már mindenki elment, Jani bácsi volt az utolsó. Keményen odaverve a bakancsát, masírozott kifelé a kapun. Ott visszafordult, és ezt kiabálta vissza, miközben felémelte a jobb öklét, és megrázta jelentőségelteljesen: „Gerzsényi Albert! Az a szerencséje, hogy szeretem!!!”

Másnap hajnalban egy társzekér állt meg a kapunk előtt. Jani bácsi érkezett, hatalmas szénrakománnyal. Becsöngetett, majd ezt mondta: „Gerzsényi testvér! Egy kis pótlást hoztam a téli tüzelőhöz.” Tíz év múlva ez a drága Jani bácsi lett az én násznapom a menyegzőnk alkalmával. Reménykedem, hogy fönt a mennyben is egy gyülekezet tagjai leszünk. Mert neki is az a szerencséje (és természetesen nekem is), hogy szeretem.

Gerzsényi Sándor

Évfordulók

550 éve kezdte meg uralkodását *Mátyás király*. Koronázására azonban csak később került sor, hisz Szent István koronája a német-római császár birtokában volt. Mátyásnak öt évet kellett várnia, míg összegyűlt az a 80 000 arany forint (óriási összeg), amelyért gyakorlatilag visszavásárolta a koronát.

* * *

30 éve adta vissza Magyarország népének a baptista *Jimmy Carter* elnök a II. világháború végén amerikai őrizetbe helyezett magyar királyi koronát ingyen, és szinte „ráadásként” az akkor olyan fontos legnagyobb kereskedelmi kedvezményt. A korona visszaadásának előkészítésében elvülhetetlen érdemeket szerzett *Billy Graham* evangélista és *Haraszi Sándor*, Billy Graham kelet-európai tanácsadója. A médiában sok szó esett erről a jubileum kapcsán, többek között a televízió M1-es csatornáján január 11-én, a „Múlt-kor” c. műsorban *Dr. Almási Mihály* testvér is megszólalt.

* * *

Tíz éve költözött az Úrhoz *Dr. Haraszi Sándor*, a magyar baptista misszió kiemelkedő alakja. Életműve közismert olvasóink előtt. Nevéhez fűződik a Budapesti Baptista Teológiai Szeminárium egyik legfontosabb oktatási reformja, az ún. Lelkészcsere Program és Graham kelet-európai útjának előkészítése. A Jó Pásztor 2005. május–júniusi és július–augusztusi számában részletes beszámolót találhat az olvasó *Haraszi* testvérről.

Temetése 1988. január 21-én volt Atlantában, ahol a magyarországi baptistákat *Dr. Almási Mihály* akkori elnök testvér képviselte, aki a gyászszertartáson ígét hirdetett. Részletes tudósítás található a *Béke* hírnök 1998. február 1-jei, 8-i, és február 22-i lapszámaiban. A 10 éves évforduló alkalmából egyik legszebb versét közöljük emlékezésül.

* * *

100 éve született *Wass Albert*. Lapunkban számos alkalommal közöltünk írásokat, megemlékezést, verset a tragikus sorsú nagy magyar íróról.

Most két verssel emlékezünk rá az évforduló kapcsán.

Haraszi Sándor

Uram, csak egy vagyok...

*Uram, csak egy vagyok a sok között,
Ki bár rongyos ruhába öltözött,
Vendégeid sorába híva lenni,
Királyi nagy menyegződre menni,
Szegényen bár, de úgy szeretne!
Mégis talán, ha meglehetne...*

*Rongyos ruhámra félve, hogyha még
Tekintni olykor elfelejtenék,
Azért előttem mégis ott lebeg
Aranytermed, s a szívem úgy remeg!
Aranytermed, s az én ruhám, és
Ajkamra félve jön könnyörgés:*

*Nem az első helyre ülnek, Uram.
A meghívottak mellett boldogan
Húzódnék félre, félre, messzire:
A díszes asztalnak legvégére;
Szívem mélyén azért repesve!
Uram, talán ha meglehetne...*

*Nem kellénének drága ételek:
Nem tennék úgy én, mint az emberek,
A kik jólétre jutnak: erre már
Kívánságuk felhőkben egyre jár.
Ily ember morzsát is ehetne!
Uram, talán így meglehetne...*

*Uram, tudom, sok minden útban áll;
Azért szívem mégis remélve vár...
Kegyelmednek sugára végre tán
Dicsőn csillogva irányul réám.
Boldoggá engem ez tehetne,
Uram, óh, bárcsak így lehetne...
(1937)*

Wass Albert

Ébredj magyar!

*Nemzetedet dúlta már tatár,
harácsolta török,
uralkodott fölötte osztrák,
lopta oláh, rabolta cseh.
Minden szomszédja irigyelte mégis,
mert keserű sorsa
istenfélő nemzetét kovácsolta.
Becsület, tisztesség, emberszeretet
példaképe volt egy céda
Európa közepén!*

Mivé lett most?

*Koldussá vált felszabadult honában,
züllött idegen eszmék napszámosa!
Megtágadva dicső őseit,
idegen rongyokba öltözve
árulja magát minden utcasarkon
dollárért, frankért, márkáért,
amit idegen gazdái odalöknek neki!
Hát magyar földön már nem maradt magyar,
ki ráncba szedné
ezt az ősi portán tobzódó
sok-száz idegent?*

*Ébredj magyar!
Ternőfölded másoknak terem!
Gonosz irányba sodor
ez a megveszekedett új történelem!*

(1995. augusztus)

Wass Albert

Tél

*Templomi csöndben,
Éjjeli ködben
Aszkéta-ágot zörrent a szél,
Valahol messze
Csillag szemekre
Szürke ködfátylat borít a Tél.*

*Túl a tetőkön,
Dárdás fenyőkön:
Zöld diadémen pára lebeg,
Sűrű vadonban
Halkan, titokban
Fenyő-óriások könnye pereg...*

*Néma a szikla,
Kristály patakja,
Jeges páncélban tompán zubog,
Mogorva ormon
Nincs rhododendron,
Csak sötét árnyak: Tantalusok.*

*Mélyen a völgyben,
Fűzfa berekben,
Néha, titokban
zörren a szél,
S fent a magasban
Pára alakban
Halkan suhanó szellem: a Tél.*

(1925. január 1.)

A neve(m) Szilveszter. Előszilveszter.

2007. december 29-én második alkalommal került megszervezésre a pesterzsébeti imaházban az előszilveszter. Az előző évi hibákból okulva azt reméltük, másodszorra zökkenőmentesen megy majd.

De Isten megpróbált minket. A rég elkészült program néhány nappal az alkalom előtt borult fel. Először. Aztán utolsó este és végül ott, menet közben. Persze mi választottuk témaként az AKADÁLYOKat... Kellett nekünk? Kellett.

Sokat készültünk imádsággal (is) erre az estére és a fentiek ellenére áldásos éjszaka volt. Mike Sámuel a témát első előadásában ószövevényi személyek példáján keresztül járta körbe, majd gyakorlati oldalról közelítette meg a kérdést. Akadályként éle-

tünkben mint konkrét, ránk vonatkozót hozta fel többek között a félelmet, vagy a modern korra annyira jellemző teljesítménykényszeret. Gyógyírként a szeretet erejét nevezte meg, valamint a gyülekezetet, a közösséget, a szolgálatot, mint nehézségeken át-lendítő segítséget. Mindezt tette olyan közvetlenül és kedvesen, hogy a prédikáción részt vevő néhány száz ember családias hangulatban érezhette magát. Az istentisztelet utáni – eredetileg fél órára tervezett – imaóra több mint egy órán át tartott. Hálásak vagyunk azért, mert ezen az estén döntések is születtek.

Az estét a kecskeméti énekescsoporthoz tartozó zenével. Köszönjük nekik, hogy AKADÁLYaikat leküzdve mégis el tudtak jönni. Hadd folytassam itt a köszönetnyilvánítást gyülekeze-

A kecskeméti énekesek és zenészek

A „bajnokjelöltek”

Lassan megtelik a templom

A döntés órája

A Biblia most is segít

Kezdődik a vacsora

tünk tagjai felé, akik ismételten biztosították a földi javakat vacsora formájában, valamint ügyeltek a parkoló autókra ebben a nagy hidegben is.

A mindenki által nagyon várt koncert több óra csúszással, hajnali 3-kor kezdődött. Rontó Kitty és családja abszolút profi műsorral érkezett. Rontó Attila gitárvirtuozitását nem lehet vitatni. Aki bírta idáig energiával – meglepően sokan voltak! – nem bánta meg. Amit nagyon sajnálunk azonban, hogy egy Istennek szánt estén, annak ellenére, hogy korábban a tévében többször sor került rá, csak rövid bizonyágtételt hallhattunk az énekesnőtől, azt is úgy, hogy közismerten határozott lelkipásztorunk „kihúzza” Kittyből. Reméljük, a születő csillag kezdeti szűkszavúsága később lelkes dicsőítéssé válik. Az előadásuk és Attila meggyőző buzdító szavai olyan meggyőzőek voltak, hogy az estét követő első munkanapon már hívtak a telefonszámukért

egy következő baptista megmozdulás szervezői. A Rontó család az Ároni áldással búcsúzott.

Összehasonlításként: Idén többen maradtak reggelig, mint tavaly, kevesebb azonban a visszajelzés. Többen voltak, akik regisztráltak, de talán kevesebben érkeztek. Több szendvics fogyott, de kevesebb kávé. Kevesebb szeminárium volt, de azok tartalmasabbak voltak.

Úgy érzem, az előszilveszterrel kapcsolatos valamennyi imádságunk meghallgatásra talált. Aminek a legjobban örülök, hogy az ifjúságunk tagjai, mint egy összetartó csapat, mindig mindenhol ott voltak, ahol szükség volt rájuk. Mindvégig lehetett rájuk számítani. Ezért a megtapasztalásért már érdemes volt megszervezni az estét. Remélem, ez az összetartás hosszú távon megmarad, ahogyan azt is, hogy akik elindultak Isten felé azon az estén, megmaradnak az úton.

Máté Daniella

Mike Sámuel kecskeméti lelkipásztor beszél

Rögtönzött interjú Rontó Kittyvel

„Eligazítás”

Kezdődik a koncert

Istené a dicsőség!

Kedves gyerekek!

Arra a felhívásra, hogy írjátok le röviden egy-egy imameghallgatásotok történetét, néhány írás érkezett, melyet az alábbiakban közlünk. Íme:

...Ötödik osztályos tanuló vagyok, sok dolgozatot írunk. Dolgozatírás előtt mindig imádkozni szoktam azért, hogy amit megtanultam, arról tudjak számot adni. Megtapasztaltam, hogy Isten mindig meghallgatta kérésemet.

Jámbor Ádám (Debrecen)

Kedves Ádám! Nagyon helyesen imádkozol, mert amit megtanulsz, azt fogja eszedbe juttatni az Úr Jézus! Kívánom, hogy mindig jól sikerüljenek azok a dolgozatok! Köszönjük a rajzot! Legyen szép a félévi bizonyítványod! (a szerk.)

Kedves Jó Pásztor Szerkesztőség!

Szeretném leírni, hogy az Úr Jézus egy konkrét helyzetben hogyan hallgatta meg kérésemet.

Az elmúlt nyáron egy vasárnap reggel nagymamámmal és két testvéremmel villamossal utaztunk az imaházba. A hátizsákomat a villamoson felejtettem. Már majdnem az imaházhoz értünk, mikor észrevettem e szomorú tényt.

Közöltem nagymamával és visszamentünk a villamosmegállóba, s mivel itt, Debrecenben körjáratban közlekednek a villamosok, megvártuk azt a villamost, mellyel utaztunk. Én nagyon kértem az Úr Jézust, hogyha lehetséges, segítsen nekem abban, hogy a hátizsákomat megtaláljuk.

Megkérdeztük a vezetőt, hogy nem adta-e le valaki a hátizsákomat. Ő azt felelte, hogy „senki nem adott le semmit”. Ezt egy néni meghallotta, akit mi később „Segítő angyalnak” neveztünk, akit az Úr Jézus rendelt oda. Odajött a vezetőhöz és azt mondta, hogy ő látta,

hogy egy ember egy kék színű hátizsákomat ide a vezetőfülkébe leadott.

Jött is velünk a néni a megállóba a végállomásra és tanúsította azt, amit látott. Így a villamosvezető visszaadta a hátizsákomat. Az én hátizsákomat.

Ezt megköszöntük az Úr Jézusnak, és a kedves néninek is.

Jámbor Dominik

3. osztályos tanuló (Debrecen)

Kedves Dominik!

Örülünk, hogy megosztottad velünk és az olvasókkal ezt a történetet. Az Úr Jézus megígérte, hogy a hittel mondott imádságokra mindig válaszol, és – mint ügyedben is – még egy segítő angyalt is kirendelt, hogy hited erősödjön. Kívánom, légy jó bizonyosságtéveje az Úr Jézusnak! (A szerk.)

Meghallgatott imádság

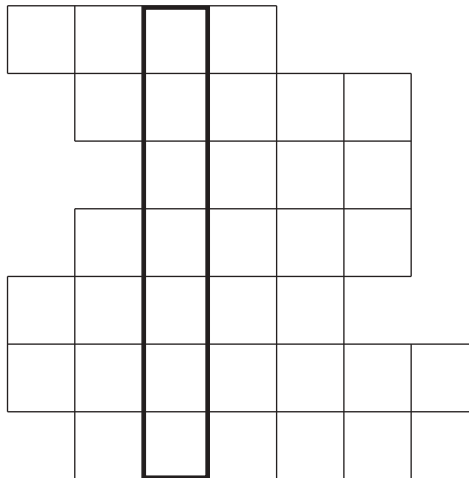
Szeretek iskolába járni, de azért a szünetet jobban szeretem. Nagyon vártam a téli szünetet. Tervezgettem: szánkózás, korcsolyázás, pihenés. A napok gyorsan, szárazon teltek. Mamám a pécsiakkal, kaposváriakkal beszélt telefonon, náluk nagy hó volt. Nálunk nem.

A családban többször hallottam, ami nagybátyám gyermekkorában történt. Kaposváron laktak, Péter még kicsi gyermek volt, de egy tavaszi napon

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvényben egy szót találtok. Írjátok meg, melyik bibliai példázat kapcsolódik ehhez a szóhoz.

1. A vámszedőből lett tanítvány
2. A tanítvány, akit Kősziklának hívnak
3. Egy híres mennyegző helyszíne
4. Ilyen madár hozott táplálékot Illésnek
5. Egy férfi, akit Jézus feltámasztott
6. A legbölcsebbnek mondott király
7. A harcos, akit Dávid legyőzött

Beküldési határidő: 2008. február 29.

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279

Az előző rejtvény helyes megfejtése: IMMÁNUEL = Velünk az Isten!

Helyes megfejtést küldtek be: Jámbor Ádám (Debrecen), Veszelo vszki Levente (Monor), Veszelo vszki Emese (Monor), ifj. Sike József (Budapest), Sóvágó Áron (Hajdú-böszörmény), Petrik Borisz (Órbottyán), Jaeger Márk (Budapest), Lovász Debóra (Budapest), Somogyi Ádám Zalán (Budapest), Széll Dávid (Budapest), Baka Flóra (Budapest), Széll Dalma (Budapest), Doboroczkai Gábor (Budapest).

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

kijelentette, ő imádkozik, hogy vasárnapra akkora hó essen, hogy apukája ne tudjon kiállni a kocsival. Az utcájuk Kaposvár legszebb utcája volt. A japán-cseresznyék virágoztak és vasárnap reggelre akkora hó esett, hogy a hóval megrakodott virágos ágak a földig értek. Apukája (az én „öregapám”) nem is tudott kiállni a kocsival.

Eszembe jutott: lehet imádkozni a hóért is. Meghallgatta kérésemet az Úr Jézus. Újévkor szánkóztam, és a tavon korcsolyáztam is.

A szünet elmúlt, de hó és jég még mindig van. Vasárnap imaházba menet kétszer is nagyot estem a jégen, még tetszett is, ilyeneket csúszni csak télen lehet.

Amit kértem, megkaptam. Köszönöm az Úr Jézusnak!

*Petrik Borisz (13 éves)
(Órbottyán)*

Kedves Borisz! Mint tudjuk, a hó a gyerekek nagy öröme, különösen a téli szünetben! A befagyott tavon szélesebben korcsolyázni, a nagy hóban hempergőzni, vidám móka egy magadfajta fiúnak, és a csúszós úton nagyot esni se szégyen. Am ha ez utóbbi egy idős emberrel történne, légy mindig figyelmes, és segítőkész vele szemben, ahogy – gondolom – ezt teszed is! De – mint mondják – „január, február, itt a nyár”- szóval: jó tanulást, és jó bizonyítványt! (a szerk.)

Felhívás gyerekeknek

Kedves Gyerekek!

Közeledik a Húsvét, amikor az Úr Jézus feltámadását ünnepeljük.

Most azt kérem tőletek, hogy olvassátok el a János evangéliuma 20. részéből a 24–29 verseket. Rajzoljátok le, ti hogyan képzelitek Tamás találkozását az Úr Jézussal?!

(Ha nem akarsz rajzolni, akkor írd meg nekünk, hogy Tamás helyében mit kérdeztél, vagy mit mondtál volna az Úr Jézusnak?)

Rajzaitokat írásaitokat az alábbi címre várjuk:

Jó Pásztor Alapítvány
1751 Budapest, Pf. 179
vagy e-mailben:
jopasztor@baptist.hu

KVÍZ KÉRDÉSEK

SZÁMOK A BIBLIÁBÓL

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

A kérdéseket összeállította: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2008. február 29.

- Az alábbi események közül melyik tartott negyven napig?
 - Jézus böjtje a pusztában
 - Pál apostol Málta szigetén tartózkodása
 - Illés próféta útja a Hóreb hegyig
 - Kánaán földjének kikémlése
- Hány követ választott a patakból Dávid a Góliáttal való küzdelem előtt?
 - 2
 - 3
 - 5
 - 12
- Hány kapuja van Jeruzsálemnek a Jelenések könyvében?
 - 3
 - 7
 - 12
 - 100
- Hány oroszlán díszítette Salamon trónját?
 - 2
 - 12
 - 20
 - Egy sem, mert a trónt tigrisek díszítették
- Hány napig volt Jónás a cet gyomrában?
 - 3
 - 7
 - 10
 - 40
- Hány évig uralkodott Salamon király?
 - 10
 - 25
 - 40
 - 50
- Hányan voltak a prófétáló vének, akiket Mózes kiválasztott?
 - 12
 - 70
 - 144
 - 500
- Hány gyülekezetet említ a Jelenések könyve?
 - 7
 - 12
 - 100
 - 1000
- Az ígélet szerint hány fia volt Izmaélnek?
 - 1
 - 2
 - 7
 - 12
- Hány párat vitt Mózes a bárkába a tiszta állatokból?
 - 0
 - 7
 - 12
 - 20

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1/b Gábrriel (Lk 1:26); 2/d Dániel (Dán 6:23); 3/a Asszírok (Ézs 37:36); 4/c Hajótörés (ApCsel 27:23-26); 5/b Gedeon (Bír 6:12); 6/c Jabbók (1Móz 32:23); 7/c Zakariás (Lk1:20); 8/d Jeruzsálem (2Sám 24:16); 9/b Jerikó (Józs 5:13); 10/a Hágár (1Móz 21:17); 11/c Kornéliusz, (ApCsel 10:5); 12/b Heródes (ApCsel 12:23); 13/a Bethesda (Jn 5:4); 14/b Manóah (Bir 13:20).

A megfejtést beküldte: Lami Rebeka (Tuzsér), Makra Fanni (Budapest), Piros Ele-mérné (Budapest), Simon Lászlóné (Csenger), és további 75-en, akik a keresztrejt-vénnyel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorá-ban a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

Régi fényképek

Előző számunkban közöltünk egy bemerítési fényképet, amely 1947. június 21-én készült Vámospercsen. Az alábbi névsort *Balogh Lajos* (aki maga is a bemerítkezők között volt) és *Deák Sándor* testvérek adják közre.

- 1. sor** 1. Deák Margit (Vámospercs), 5. Varga Magit (Vámospercs), 6. Váradi (vagy Vasvári) Erzsébet, 7. Tarr Erzsébet (Nagyléta), 8. Sáska Margit (Nagyléta)
- 2. sor:** Vámospercsi nőtestvérek, a 2. Deczki Károlyné, középen Pannonhalmi Béla lelkipásztor
- 3. sor:** 2. Vasvári Albert (Nyíracsád), 3. Váraljai István (Nyíracsád), 4. Hérák Lajos (Vámospercs), 5. Deák (vagy Erdei) Lajos (Vámospercs)
6. Sáska Sándor, 7. Molnár Péter
- 4. sor:** 1. Kiss Gyula, 2. Kiss Ferenc (Kiss Rózsa szolista édesapja), 3. Vetési Sándor (Bagamér), 4. Mézes József (Vámospercs), 5. Szilágyi József, 6. Simon Sándor (Bagamér), 7. Sarudi Gyula (Bagamér), 8. Balog Lajos (Nagyléta)

A most közölt fényképen az okányi baptista fúvószenekar látható 1948-ban, 60 évvel ezelőtt. A képet *Forrás Ferenc*, ma pesterzsébeti, de okányi származású testvér küldte be szerkesztőségünkbe. Ezúton köszönjük neki az egyéb, levéltárnak szánt névjegyzékekkel és képekkel együtt.

1 sor: Nagy Imre, Máté Lajos. **2 sor:** (balról jobbra) Seprenyi Imre, Egri Béni, Török Sándor, zenekarvezető: Szoboszlai Gábor, Somogyi Béni, Varsóci Károly. **3. sor:** ifj. Somogyi István, Somogyi Pál, Egri Mihály, Winkler György, Somogyi Imre, Somogyi Károly

1%

A JÓ PÁSZTOR Közhasznú Alapítvány

Adószáma: 18696619-1-13

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány

Adószáma: 19175955-1-13

Mindkét alapítvány jogosult arra, hogy fogadja a befizetett adó 1%-át.

Szeretettel kérjük olvasóinkat, ha támogatni szeretnék valamelyik alapítvány misszióját adójuk 1%-ával, akkor a rendelkező nyilatkozaton ezt tegyék meg. Itt jegyezzük meg, hogy a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány szervezésében épült újjá a szókepusztai imaház és létesül a gyermektábor.

A mellékelt csekk fölhasználható mindkét alapítvány támogatására. (A csekk jobb felső sarkán jelezhetjük az adomány célját!) Ezúton is köszönjük – ahogy azt levélben már megtettük – az adományokat. Kívánjuk, hogy az Úr gazdagon pótolja vissza mindazok szeretetét, akik nemes áldozatot hoznak nemes célokért.

Rövid hírek

2007. december 23-án 10–11 óráig a Magyar Rádió Kossuth adója egyenes adásban közvetítette a délelőtti istentiszteletet a pesterzsébeti imaházból.

Advent utolsó vasárnapján, egy nappal a szent este előtt, a szolgálatok a közelgő ünnepről és az Úr Jézus visszajöveteléről szóltak.

Az istentisztelet meghallgatható a Magyar Rádió honlapján www.mr1.hu. A fölvételről – kérésre – tudunk küldeni CD-t.

Információ: 06-20/886-0712.

2008-ban a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet délelőtti istentiszteletei – egyelőre kísérleti jelleggel – „egyenes adásban” hallgathatók és láthatók (online internetes kapcsolat) a gyülekezet honlapján: www.ertzsebet.baptist.hu Minden ígére szomjazó olvasónkat várjuk ezeken az „internetes istentiszteleteken”.

A Budapest–Bamakó Rally résztvevői vállalták, hogy a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány ajándékát eljuttatják az egyik afrikai árvaház kicsiny lakóinak. A küldemény főleg játékokat tartalmaz, melyeket a pesterzsébeti gyülekezet testvérisége gyűjtött össze.

Újabb adomány a gyermektábornak Szőkepusztán

Örömmel közöljük kedves támogatóinkkal, hogy az elmúlt év végén Szőkepusztán, az újjáépített imaház közelében egy rétet kaptunk ajándékba, amely kiválóan alkalmas a gyermektáborok részvevőinek a különféle sportfoglalkozások rendezésére.

A tél az ima, az erő- és pénzgyűjtés, és a tervezés ideje. Szőkepusztán az idén a szokásosnál nagyobb hó esett, fehérbe borítva az erdőt és réteket. Gyönyörű.

A tábor építési költségei még igen jelentősek. Minden további támogatást örömmel fogadunk, abban a reményben, hogy az Úr megsegít minket és a július 27-i Szőkepusztai Konferencia alkalmával megnyithatjuk a gyermektábort. Idén már egész augusztusban szeretnénk fogadni a gyermekeket. Szeretettel kérjük a további imádságot és anyagi támogatást.

Könyv-, CD- és DVD-ajánló

Dr. Almási Mihály: A nagy kaland

Ára: 1190 Ft, akciós ár: 900 Ft

A hegyi kunyhó

Ára: 590 Ft, akciós ár: 490 Ft

Jó Pásztor, Jézus... CD

Ára: 2300 Ft, akciós ár: 1900 Ft

Jó Pásztor Jézus... KZ

Ára: 1200 Ft, akciós ár: 1000 Ft

Emlékezz vissza az útra! CD

Ára: 2300 Ft, akciós ár: 1900 Ft

Gerzsenyi Sándor: A századik

Ára: 1890 Ft, akciós ár: 1490 Ft

Frittmann Lászlóné: Virágos katedrám

Ára: 2500 Ft, akciós ár: 2000 Ft

Újszászi Benyó Illés: Repedezett nád

Ára: 290 Ft, akciós ár: 150 Ft

Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden

Ára 4400 Ft, akciós ár: 2900 Ft

Szőkepusztai Zarándok Kápolna DVD

Ára: 2200 Ft, akciós ár: 1700 Ft

A könyvek megrendelhetők:

Jó Pásztor Evangéliumi

Könyvterjesztő Szolgálat

1751 Budapest, Pf. 279

E-mail: jopasztor@baptist.hu

Tel: 06-20/886-0712

Könyvszemle

Zágoni Jenő: Baptisták az első világháborúban

Ez a cím olvasható a nagy alakú (A/4-es méretű), remek kiállítású, 470 oldal terjedelmű új könyv borítóján, archaikus betűkkel. Az alcím: „A harcmező. Beszámoló, levelek, versek a lövészárkokból és a fogolytáborokból. Hősi halottaink.” A hátsó borítón pedig a Békehírnök 1914. szept. 30-i számának első oldala „Híven a halálig” címmel. Idézzük az előszóból:

„Egyre halványuló emlékek, lassan elfeledett nevek, események nyomába szegődik Zágoni Jenő testvér a Baptista Levéltár igazgatója ebben az új könyvben. A XX. század első nagy vérzivatarát méltán nevezték el világháborúnak. A győztesek diktálta „béke” az igazán soha ki nem heverhető nemzeti tragédián túl méhében rejtette a következő világegést – amely a történelem eddigi legnagyobb áldozatot követelő örülete volt – a II. világháborút.

A hangyaszorgalommal gyűjtött adatok értékes tárháza ez a könyv. Aligha van magyar baptista család, amelyik ne találna ismerős neveket, talán épp felmenőit a vaskos kötetben, de a közösségünkön kívüli olvasó is rácsodálkozik a múltra – bizony olykor elérzékenyülve a szív rejtelseibe is betekintést engedő leveleket, verseket, vallomásokot izlelgetve.

Az adatok természetesen nem teljesekek. A statisztikából sok gyülekezet és még több katona neve hiányzik.

Csak remélhetjük, hogy a II. világháborúról szóló, most készülő kötet teljesebb lesz azáltal, hogy a gyakori kérésre figyelve többen fogják beküldeni szeretteik adatait és a velük kapcsolatos történeteket a levéltárba.

Kívánom, hogy legyen áldásul az Olvasóknak ez a könyv, ébresztő a közömbösöknek, erőforrás a keresztyűket cipelőknek, vigasz a gyászolóknak!”

– Dr. A. M. –

A könyv megvásárolható a Levéltárban Zágoni Jenő testvérnél, illetve a Baptista Könyvesboltban (1068 Budapest, Benczúr u. 31.) Ára: 2000 Ft.

Frittmann Lászlóné: Édenkerti mesék

A szerző második kötetét elsősorban gyermekeknek írta. A 88 oldalas, színes borítójú, illusztrációval díszített könyvben bibliai történetek olvashatók gyermeknyelven. Ezt a címet is adhatnánk: Édenkerti történetek. A gyermekek képzelőerejét megragadó meseszövevű írások a felnőtt olvasót is visszarepítik a vasárnapi iskolában hallott történetek világába, és szinte ott érezzük magunkat a pattogó tűz mellett, érezve a gőzölgő étel ínycsiklandó illatát, miközben megértjük, miért „Ne főzz lencsét Ézsauinak!”

„A herceg iskolája” letűnt, régi korok mindennapját hozza életközbe. „Jefte leánya”-nak izgalmas, nehéz történetébe nemcsak hogy bepillanthatunk, hanem szinte valósággal átélhetjük a hegyekben töltött „erdei táborozás” – életének utolsó – két hónapját, mint a barátnők egyike.

Ugyanakkor látogatást tehetünk Lídia bíboráros kelmefestő műhelyében és üzletében, miután magunk is részt vettünk azon a folyóparti bibliaórán, amelyen a beteg, fáradt, de mégis tüzeslelkű apostol az evangéliumot hirdette nekünk.

Mert ez a könyv is erről szól: továbbadni az evangéliumot – gyermeknyelven. A 30 bibliai történetet feldolgozó kötet hasznos ajándék lehet bármilyen alkalomra – gyermekeknek és tanítóiknak egyaránt –, de különösen is ajánljuk hűsvétra, gyermeknapra, bibliai köri tanérváróra, és egyébként minden, gyermeket nevelő családnak.

A könyv megrendelhető a szerzőnél: 06-20/886-0372 baptifon számon, és megvásárolható a Baptista Könyvesboltban: 1068 Budapest, Benczúr u. 31. Ára: 750 Ft.

(-a-é)

Olvasóink írják

Nagyon köszönöm az újságot, a rejtvényt, sokat tanulok belőle.

(Nné, Borjád)

Unokám újra és újra előveszi a Jó Pásztor nov.–dec. számát és gyönyörködik az épülő szökepusztai gyermektáborban. Már készül a nyári táborozásra.

(Pné, Órbottyán)

Bár a rejtvénymegfejtést beküldtem, mégsem találtam a nevemet a megfejtők között. Ez nem olyan nagy baj, a fontos az, hogy az Élet Könyvében nevem ott álljon! – Tisztelem, becsülöm a rejtvényt-szerkesztő sok munkáját és fáradozását, mert lelkiépítő és hasznos, bővíti az igeismeretünket. Életére, munkájára Isten áldását kívánom.

(Sné, Dh)

Köszönöm a tartalmas lapot és a remek fejtörőket. A lap szerkesztésében résztvevőknek sok áldást kívánok.

(DI, Komló)

Nagyon szépen köszönöm a „Kegyelem minden” c. könyv eljuttatását hozzám. Hálás a szívem az Úrnak, hogy e könyv megértette velem, hogy minden kegyelemből van... Nagyon sokat tanulmányoztam, sok örömet és áldást merítettem belőle...

(Bné, Mezőkövesd)

Hálásan köszönöm a sok ajándékot és a Konkordancia beszerzésében nyújtott segítséget. Isten áldását kívánom mindnyájuk életére!

(Gyné Kiskőrös)

Köszönöm a Zarándokkápolna megnyitására küldött DVD-t. ... Támogatom, hogy az elnéptelenedő imaházainkat újra lelki üdülőközponttá tegyék legalább a gyermekek számára, akik életre szóló élményt szerezhetnek itt.

Nemzetmentő munkának tartom, amit felvállalt a Napsugár Alapítvány Szökepusztán, vagy a Bodrogi Gyülekezet. Legyen ez követésre méltó ügy közösségünkben! Óriási technikai fejlődésnek vagyunk szemtanúi. Ötéves voltam, ami-

kor Magyarországon megszólalt az első rádióadó, kristályos készüléken hallgattuk fülhallgatóval Oláh János rosszerdei prédikátor testvérnél. Aztán villanyos és telepes világvevők, orsós, kazettás, másolós magnók, fekete-fehér, színes tv-k, videomagnók, bakelit- és CD-lemezjátékosok, internet, mobiltelefon...

Teljesedni látom Dániel próféta jövendölését. Az emberi tudás elképesztően magas. Ez mind Jézus Krisztus közelgő visszajövetelét jelzi. A Lk 12:38-ban az Úr Jézus a második vagy harmadik órváltáskor visszatérő úrról tanított. Mi, most a harmadik évezredben várjuk a mi Megváltónkat...

A JP lappal kapcsolatban hiányolom az Életutak c. lelkipásztor életrajzokat. Ezt folytatni kellene...

Ha az Úr még nem küld nekem égi behívót, a jövőben is támogatni szeretném az alapítvány nemes céljait szerény nyugdíjamból.

(DG, Békés)

Sok örömet jelent a rejtvényfejtés. Én azért küldöm be a megfejtést, hogy lássák a szerkesztők – legfőképpen dr. Sajben Klára testvérnő, hogy nem hiába dolgozik a feladványok összeállításával, hiszen sokan szeretjük a rejtvényeket. Nagyon hálás vagyok neki ezért, várjuk továbbra is a rejtvényeket. Köszönjük a lehetőséget. Minden munkatársra az Úr áldását kívánom.

(SM, Budapest)

Sok kedves olvasónktól érkezett karácsonyi újévi üdvözlő, bátorító biztató levél a szerkesztőség valamennyi munkatársának. Köszönjük.

Sáfrí János, péceli olvasónk jókívánságát versben küldte el:

Bízzunk az Úrban!
Ott van napunkban,
Lelkünkben, szívünkben,
Dolgos életünkben.
Ott van családunkban:
Gazdag áldásokban,
Újuló hitünkben,
Jelekben, tettekben,
Éltető Igékben,
Virradattól éjjig,
Egészen a célig:
Tart az Úr mindvégig!

Hálaadás

„Isten nevét dicsérem énekkel,
magasztalom hálaadással”

(Zsoltárok 69:31)

Dr. Robert Schuller, a californiai Crystal Cathedral alapítója gyermekkorában földjüket szárazság pusztította. Esőért imádkoztak, de az nem jött. Apja, aki rendes körülmények között 100 szekér gabonát takarított be, akkor mindössze csak félszekérnyit aratott. Schuller meséli: „Sosem fogom elfelejteni. Apám kérges tenyerében tartotta kezünket, majd felnézett és imádkozott: »Köszönöm Uram, semmit sem veszítettem. Visszakaptam minden magot, amit tavasszal elvettem.« Míg más gazdák így panaszkodtak: »90, vagy 100 szekérnyit veszítettünk«, apám azt mondta nekem: »Sose számold azt, ami lehetett volna, különben bukásra vagy ítélve. Ne azt vizsgálj, hogy mit veszítettél, csak arra nézz, ami megmaradt.«” Bölcs tanács! Dávid azt mondta: „Dicsérem Istennek nevét... és magasztalom hálaadással”, mivel a hála:

a) Ösztönző erő: Pál azt mondja: „... hála legyen Istennek, aki ... mindenkori diadalra vezet bennünket...” (2 Kor 2:14). A hálaadás megkönnyíti a nehéz döntéseket. Bátorságot ad, hogy minden valószínűség ellenére is képes legyél hinni.

b) Megújító erő: Figyeld csak! „Ha van valami... dicséretes, azt vegyétek figyelembe... és veletek lesz a békesség Istene” (Fil 4:8-9). Isten jóságának rendszeres felidézése visszaadja a reményt, és megerősít.

c) Erő a küzdelemhez: A hálaadás energiát ad az előrehaladáshoz. Pál képes volt „nekifeszülni”, mert céljai között volt Krisztus megismerése (Fil 3:14), igehirdetés Hispániában (Róma 15:24), egy elvesztett világ üdvözülésének megtapasztalása (Róm 10:1). Te milyen célokért küzdesz?

d) Erő a megérkezéshez: Amikor eléred célodat, rá fogsz döbenni, hogy önzetlenség és alázat fejlődött ki benned. Azért, mert a hálaadás nem más, mint hogy azt mondod Istennek és a körülötted élőknek: „Köszönöm. Nélküled nem lettem volna képes rá!”

(Mai Ige, január 25.)

Ütközben

„...várd türelemmel,
mert biztosan bekövetkezik...”

(Habakuk 2:3)

Várakozni nem könnyű, de szükséges. Isten a vonal mindkét végén dolgozik; előkészít té-

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

ged valamire (még ha nem is tudod, mire), és azt is elkészíti számodra. Gondolj Józsuéra! Járt az Ígéret Földjén, de vissza kellett térnie, és olyan emberekkel élni, akiknek sejtelmük sem volt arról, és legtöbbször nem is érdekelte őket, amiről beszélt. Veled is ez történik ma?

Ahhoz, hogy eljuss onnét, ahol most vagy, oda, ahová indultál, hajlandónak kell lenned arra, hogy köztes állapotban legyél. Nehéz elengedni a megszokott dolgokat, üres kézzel állni és várni, hogy Isten megtöltse azt, különösen a következő területeken:

a) Érzelmek: Amikor végül szembenézel a megbántottságoddal, és úgy döntesz, hogy elengeded, egy ideig ürességet érezhetsz. Ez természetes.

Éppen a fájdalom és a megbocsátásból, az elfogadásból származó béke között vagy. Várj egy kicsit, el fog múlni.

b) Kapcsolatok: Ijesztő lehet elengedni valakit, mert akkor veszteséget érzel. Ne rohanj bele egy kapcsolatba félig öltözötten és készületlenül.

Beszélg Istennel! Szükség van erre az időre, hogy felkészülj, és megtanulj egészséges döntéseket hozni.

c) Munkahely, otthon és célok. Elengeded a régit, de nem vagy benne biztos, hogy képes leszel kezelni az újat, vagy hogy egyáltalán mikor fog megérkezni.

Amikor Jézus azt mondta: „menjünk át a túlsó partra!” (Márk 4:35), az útközben nyert tanulságok örökre megváltoztatták tanítványait; és téged is meg fognak változtatni!

(*Mai Ige, január 22.*)

A bukás megelőzése

„Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!”

(1Kor 10:12)

Minden erkölcsi bukásnak van előzménye. „Lelki durrdefekt” nem létezik. Bukásod végső, szándékos cselekménye lehet hirtelen és végzetes, de már jó ideje fejlődött életed egy sötét helyén. Pál tudatában volt, hogy olvasói a bukás veszélyére kétféle módon reagálnának.

1. Tudta, hogy egyesek azt mondanák: „Velem ez sosem fog megtörténni”. Számukra írta Pál: „Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!”

A büszkeség elhítheti veled, hogy te immúnis vagy. Így tervezi ezt az ellenség. Gondosan kell figyelniünk a Szentírás minden figyelmeztetésére! Azonkívül nem egyedül mi

AZ ÚRNAK ÉLÜNK

Moderato

Zene: Tóka Szabolcs

Szöveg: Róma 14, 7–8. alapján

Elő- és közsjárék

1. Mert kö-zü-lünk senki sem él ön-ma - gá - nak, és sen-ki sem hal
2. Majd ha-za hív egy-ko-e az Úr menny ho-ná - ba, és fél-ra-gyog rám

- ön-ma - gá - nak. Mert kö-zü-lünk senki sem él ön-ma - gá - nak, és
- fénylő ar-ca. Majd ha-za-hív egykor az: Úr-menny ho-ná-ba, és

sen-ki sem hal ön-ma - gá - nak. Mert ha é - lünk, az Úr - nak
fél - ra-gyog rám fénylő ar - ca.

é - lünk. Ha meg-ha - lunk, az Úr-nak ha-lunk meg, Ezért a - kár

é - lünk, a - kár meg-ha - lunk, az Ú - ré - i va - gyunk.

Szeretettel Bacsó Sándor emlékére,
„Az igazak emléke áldott!”

2006. november 17.
Budapest

vagyunk kockázatnak kitéve. Ha egy nagy tölgyfa kidől, általában magával sodor egy csomó kicsi fát is.

2. Tudta, hogy mások azt mondanák: „Túlságosan mélyen vagyok, sosem fogok tudni kijutni”.

Pál nekik ezt írta: „Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísérténi: sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni” (1Kor 10:13). Hát nem csodálatos hír? Isten nemcsak megérti küszködésedet, menekülési stratégiát is biztosít: utat, amellyel túljutsz rajta.

Egy bárány nem képes legyőzni egy farkast, de mégis győzhet mindig, ha a pásztor közelében marad. Most tehát menj közelebb Istenhez – és maradj ott!

(*Mai Ige, január 18.*)

Kiadja:

JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám:

11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413

Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

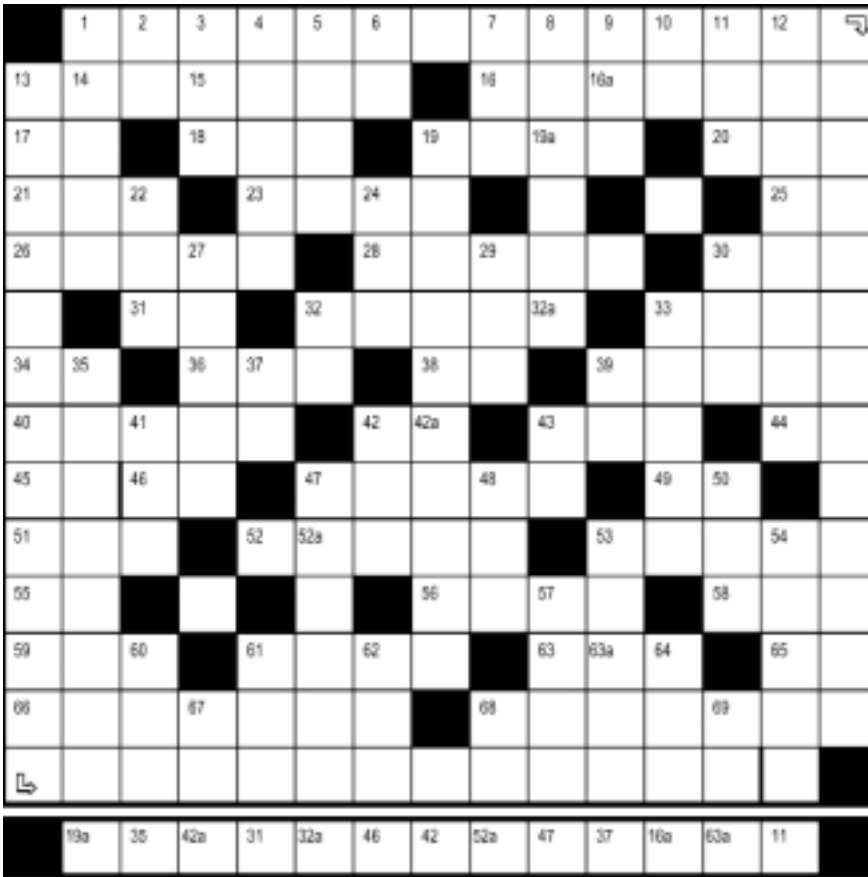
www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály
Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers a Károli-fordítás szerint került a rejtvénybe, míg a nevek az új fordítás szerint (kivéve, ahol külön jelezzük az attól való eltérést).

Vízszintes:

1. A megfejtendő igevers első része 13. Ilyen körről írt verset Arany János 16. Város a Genezáret-tó északi partján 17. Tiltószó 18. L-lel a végén fűszeres lében megfőző 19. A tatárok ellen vívott ütközet színhelye 20. Elvisel 21. Becézett Erika 23. ... herceg – I. István és Gizella királyné fia 25. Férfinevek előtti angol rövidítés 26. Kapuk bezárásának kelléke 28. Moáb királya, aki az izráeliaktól elvette Jerikót, a pálmák városát 30. Az egyik szülő 31. Orosz folyó 32. Prémés állat – ford. 33. Nyitott, régiesen – ford. 34. Kicsinyítőképző 36. Ebből a törzsből származott Sámuel 38. Angol nem 39. Ebben a völgyben metszették le a szőlőfűrtöt Izráel fiai – ford. 40. Város Áser törzse örökségének területén 42. Súgó egynemű betűi 43. Filiszteus, akit Dávid egyik vitéze, Sibbékai ölt meg (Károli-ford. sz.) 44. Zita egynemű betűi 45. Délelőtt 46. Ennek a városnak volt a papja József apósa 47. Feltehetően az énekeseknek szóló szó a zsoltárokból 49. Európai Unió 51. TSS 52. Japán küzdősport 53. Pál második misszióútja során járt ebben a görög városban 55. Kiejtett betű 56. Táplál 58. Tunika része! 59. A perzsákkal együtt említett nép 61. Kusza terv! 63. Biblia-kori ürmérték, 369 liter megfelelője 65. Latin és 66. Isten egyik neve És 43-ban 68. A rab, akit Jézus helyett szabadon engedtek

Függőleges:

1. Kananeus termékenységistennő 2. E napon 3. Becézett Ilona 4. A-val a végén: Dorkás másik neve 5.

Az első ember 6. Személyes névmás 7. Futómadár 8. Ruth első férje 9. LGI 10. Ládában van! 11. Hajó része 12. Római keresztény, akit Pál név szerint is üdvözölt levelében 13. **A megfejtendő igevers negyedik része** 19. **A megfejtendő igevers második része** 22. Régi ürmérték 24. In medias ... – az események közepébe vágva 27. Izráel egyik bírása, akiről feljegyezték, hogy negyven fia és harminc unokája volt, akik hetven számarcsikón jártak 29. Oly betűi keverve 30. Argon és kálium vegyjele 32. Úton páros betűi 33. Hely Ben-Hinnóm völgyében, ahol Moloknak áldoztak, és Jósias leromboltatta 35. Itt volt Jákóbnak az a látomása, hogy menjenek Egyiptomba – ford. 37. B-vel az elején: régi magyar rangjelző 39. Szolmizációs hang 41. Egyike annak a három népnek, akik az utolsó időkben Izráelt megtámadják 42. Fa lakója 43. Fél sajt! 47. Mindenfele 48. Ábrahám unokaöccse 50. Bagolyfajta 53. Eldeformálódott – névelővel 54. A gutaütött, akit Péter gyógyított meg – Károli-ford.sz. 57. Ez a kosár 60. Darab egynemű betűi 61. Összekevert nem 62. A lányom férje 64. RAE 67. Egymást követő magánhangzók az ABC-ben 68. Igekötő 69. Belügyminisztérium

Különálló sor:

a megfejtendő igevers harmadik része

Beküldendő az igevers és az igehely

Beküldési határidő: 2008. február 29.

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

„...és támasztok Dávidnak igaz magvat, és uralkodik mint király ... az ő neve, amellyel nevezik őt: az Úr a mi igazságunk!” (Jer 23:5-6.)

Helyes megfejtést küldtek be:

Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Polányi István* (Bp), Kovács Bálint* (Újkigyós), Dan Imre* (Komló), Horváth Béláné* (Szada), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Spangenberg Rudolf* (Komló) Lőrök Jánosné* (Bp), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Gyarak Mihályné* (Békés), Gulyás Ernőné* (Bp), Körömi Károly (Monor), Vajda Jánosné* (Orgovány), Polányi Károlyné* (Bp), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Czap Elekné* (Debrecen), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Tóth Lajosné* (Debrecen), Gáll Lajos* (Debrecen), Lisztes András* (Albertirsa), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalu), Radványi József* (Sajóecseg), Tassi Lászlóné* (Dömsöd), Mihály Sándor* (Szada), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Pálmai Zoltánné* (Szokolya), Neuheiser Jánosné* (Borjád), Ilyésné Katona Ibo-lya* (Pécel), Forrás Ferenc (Bp), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Szolga Benjámin (Alberttelep), Csercsa Sándor (Cigánd), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Kalmár Lídia* (Kiskőrös), Török Sándor* (Debrecen), Tóth Istvánné* (Dunakeszi), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Martonné Szlepák Margit* (Tahi), Petrik Istvánné* (Tard), Varga Lajosné* (Bp), Bató Tiborné* (Ócsa), Csufor Gyuláné (Noszvaj), Szabó László (Újkigyós), Vas Adolf* (Tahi), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Szabó Sándor (Veresegyház), Kovács Sándorné* (Miske), Sándor Mária* (Bp), Révész Barnáné (Tuzsér), Kissné Kovács Valéria* (Hajdúböszörmény), Szabó Jánosné (Nagykőrös), Barna Rezsőné* (Pécel), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Dobner Béláné* (Bp), Gyaraki László (Békés), Csörsz Mihályné (Bükkzsérc), Sáfri János* (Pécel), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Kerekes Béláné* (Mágoacs), Schumann-né Veszelovszki Ágnes* (Monor), Gál Miklósné* (Tard), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Makra család* (Bp), Maczkó Márton (Miskolc), Juhász János (Kiskunhalas) Daniné Alvári Aranka* (Pécs), Bathó Erzsébet* (Komárno), Ábrahám Sára* (Göd), Andrásik Andrásné* (Felsőpetény), Andrásik Dominika* (Göd), Baráthné T. Piroska* (Marcali), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Hajnal Józsefné* (Hajdúböszörmény), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Horváth Jánosné* (Fadd), Bózsóki Ferencné* (Székesfehérvár), Láng Lajosné* (Eger), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Szabó Lászlóné Csoma Éva* (Bp), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Bató Pál* (Dunaharaszti), Marton András (Bp), Koncz Zoltán* (Bp), Farkas János* (Kiskőrös), Majnár Zoltánné* (Dunavecse), Bárány Bertalanné (Órhalom).

A csillaggal megjelölt testvérek nemcsak a kereszt-rejtvénymegfejtést küldték be, hanem a kvíz kérdésekre is válaszoltak.

Könyvjutalomban részesült: Csercsa Sándor (Cigánd), Bató Tiborné (Ócsa), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Baráthné T. Piroska (Marcali), Piros Elemérné (Bp).

Gratulálunk!

Jutalmukat postán küldtük el.